

53de Møde.

Onsdag den 25. September Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v. har afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer er omdelte.

Formanden for Udvalget angaaende Lovforslaget om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer har meddelt mig, at Udvalget ventelig afgiver Betænkning i Løbet af Dagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 466; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 475).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Som ærede Medlemmer vil se at Betænkningen, er det lykkedes i Udvalget at opnaa Enighed. Udvalget erkender, at de Forhold, som i sin Tid førte til, at Nedrivningsloven blev givet, fremdeles er til Stede, og at det derfor i alt Fald ikke endnu er muligt at undvære denne Lov. Udvalget har følgelig i det væsentlige kunnet tiltræde Lovforslaget. Kun paa et enkelt Punkt stilles der en Ændring, nemlig med Hensyn til den Betydning, der efter den nye Lovs Ikrafttræden skal tillægges de Tilladelser, der allerede er meddelte forskellige Kommuner til at anvende Nedrivningslovens Regler. Efter Loven af 20. Marts 1918 var Forholdet jo saaledes, at de Tilladelser, der var meddelte, traadte ud af Kraft med denne Lov, og hvis Kommunerne ønskede fremdeles at benytte Nedrivnings-

loven, maatte de søge ny Tilladelse. I Lovforslaget er dette forandret derhen, at de givne Tilladelser af sig selv skulde blive ved at staa ved Magt ogsaa under den nye Lov. Udvalget foreslaar imidlertid at vende tilbage til Tanken i Loven af 20. Marts 1918, saaledes altsaa, at de tidligere givne Tilladelser træder ud af Kraft, og en ny Tilladelse maa søges, hvis Kommunerne fremdeles ønsker at anvende Nedrivningsloven. Allerede under første Behandling blev det oplyst, at det, efter at Loven af 20. Marts 1918 var udkommet, viste sig, at ikke alle de Kommuner, som tidligere havde benyttet Nedrivningslovens Regler, fremdeles ønskede at gøre det, og det kan i hvert Fald ikke paa Forhaand anses for givet, at alle de Kommuner, som har benyttet Loven af 20. Marts 1918, ogsaa vil benytte den Lov, som vi nu er i Færd med at vedtage. Og naar Forholdet er dette, synes det naturligt, at Initiativet bliver henlagt til de Kommuner, som fremdeles ønsker at opretholde den ekstraordinære Tilstand, som disse Love skaber, fremfor til dem, som kun ønsker at vende tilbage til Lovgivningens almindelige Regler. Ved at formulere Lovforslaget saaledes, som jeg nu har nævnt, opnaar man ogsaa at pointere Lovens midlertidige Karakter, saaledes at man forhindrer, at der efterhaanden danner sig den Opfattelse, at Reglerne nu har fæstnet sig, saaledes at det kan antages, at de skal blive varige, skal blive ved at gælde ogsaa under normale Forhold.

De Betragtninger, som jeg her har anført, har samlet de fleste af Udvalgets Medlemmer om sig. Andre af dets Medlemmer har imidlertid ikke delt dem. Disse Medlemmer ønskede i og for sig helst Lovforslaget vedtaget uforandret, men har bøjet sig for de Ønsker, der er fremkommet fra Flertallets Side, særlig under Hensyn til, at de ikke tillægger det hele Spørgsmaal synderlig praktisk Betydning.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets enstemmige Indstilling til Vedtagelse i dette høje Ting.

Bramsnæs: Som den ærede Ordfører udtalte, er der i Udvalget Enighed om det stillede Ændringsforslag. Naar vi fra vor Side har kunnet gaa med dertil, er det, fordi vi gaar ud fra, at Ændringsforslaget ikke betyder noget reelt for det Formaal, der ligger i Lovforslaget. Vi gaar ud fra, at de Kommunalbestyrelser, som hidtil har